

“ମିତେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମେମାନେ ଏହି କବରସ୍ତାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରମଶାଳ ଭୂମିକୁ ପରିସ୍ତାନ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵର୍ଗରେ ପରିଣତ କରୁଛ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ, କବରସ୍ତାନ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବେହଦର ପିତା ନିଜର ରୁହାଣୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଅତି ବିଚିତ୍ର ସେବକ ଅଟନ୍ତି, କିପରି?

ଉତ୍ତର:- ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ ମୁଁ ତୁମର ଧୋବା ଅଟେ, କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କର ନୁହେଁ ସାରା ଦୁନିଆର ଛି ଛି ବା ଅପରିଷ୍କାର ବସ୍ତୁରକୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସଫା କରିଦେଉଛି । ଆତମା ରୂପୀ ବସ୍ତୁର ସ୍ଵର୍ଗକୁ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପରିତ୍ର ମିଳିଥାଏ । ବାବା ଏଭଳି ବିଚିତ୍ର ସେବକ ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ମନମନାଭବ ରୂପୀ ଛୁ ମନୁତ୍ର ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସଫା କରି ଦେଇଥାନ୍ତି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଓମ୍ ଶାନ୍ତିର ଅର୍ଥ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଅହମ୍ ଆତମା ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଆତମା ମୋ’ର ସ୍ଵର୍ଗରୂପ ହେଲା ଶାନ୍ତ । ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନ ଯିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡି ନ ଥାଏ । ଆତମା ସ୍ଵର୍ଗ ଶାନ୍ତସ୍ଵର୍ଗରୂପ, ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନର ନିବାସୀ । ହଁ କିଛି ସମୟ ଏଠାରେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିପାରିବ । ଆତମା କହୁଛି - ମୁଁ କରମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକର ବୋଧ ଦ୍ଵାରା ଅଧିକ ଯାଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ନିଜର ସ୍ଵର୍ଗରୂପରେ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇଯାଉଛି, ଶରୀରଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ କରମ ତ କରିବାକୁ ହଁ ହେବ । ଶାନ୍ତିରେ କେତେ ସମୟ ବସି ରହିବ । ଆତମା କହୁଛି ମୁଁ ଶାନ୍ତି ଦେଶର ନିବାସୀ ଅଟେ । କେବଳ ଶରୀରକୁ ଆସିବା ଦ୍ଵାରା ମୁଁ ବାଣୀରେ ଆସୁଛି ବା କଥାବାରତ୍ତା କରୁଛି । ମୁଁ ଆତମା ଅବିନାଶୀ ମୋର ଶରୀର ବିନାଶୀ । ଆତମା ହଁ ପାବନ ଏବଂ ପତିତ ହୋଇଥାଏ । ସତ୍ସମୁଗରେ ପଞ୍ଚତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ଥାଏ । ଏଠାରେ ପଞ୍ଚତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ତମୋପ୍ରଧାନ ଅଟେ । ସୁନାରେ ଖାଦ୍ୟ ମିଶିବା ଦ୍ଵାରା ସୁନା ପତିତ ହୋଇଯାଏ ପୁଣି ତାକୁ ସଫା କରିବା ପାଇଁ ନିଆଁରେ ପକାଯାଏ, ସେହିଭଳି ଏହାର ନାମ ହେଲା ଯୋଗଅଗ୍ନି । ଦୁନିଆରେ ତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ହଠଯୋଗ ଆଦି ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତାକୁ ଯୋଗ ଅଗ୍ନି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଯୋଗ ଅଗ୍ନି ତାକୁ କୁହାଯିବ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଥାଏ । ପରମାତମା ହଁ ଆତମାକୁ ପତିତରୁ ପାବନ କରିଥା’ନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି, ହେ ପତିତପାବନ ଆସ । ଡରାମାର ପ୍ଲାନ (ଯୋଜନା) ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପତିତ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ହଁ ପଡିବ । ଏହା କଲ୍ପବୃକ୍ଷ ଅଟେ, ଏହାର ବୀଜ ବାବା ଉପରେ ଅଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ଡାକିଥାନ୍ତି, ବୁଦ୍ଧି ଉପରକୁ ଚାଲିଯାଇଥାଏ, ଯାହାତ୍ଵକାରୀ ତୁମେ ସମପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ, ସିଏ ଏବେ ତଳକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ସିଏ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଆସିବାକୁ ହଁ ପଡୁଛି । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ରୂପୀ ବୃକ୍ଷ ଏବେ ପତିତ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି, ନୀରୁଣଶୀରୁଣ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଇଛି । ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ସମୁଗରେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ନିବାସ କରନ୍ତି ଏବଂ କଳିଯୁଗରେ ଅସୁରମାନେ ନିବାସ କରନ୍ତି । ବାକି ଅସୁର ଏବଂ ଦେବତାମାନଙ୍କର କେବେ ଲଢେଇ ଲାଗିନାହିଁ । ତୁମେ ଏହି ଆସୁରୀ ଝ ବିକାର ଉପରେ ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ବିନୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଏହାଛଡା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ହିଂସକ ଲଢେଇ ଆଦିର କଥା ନାହିଁ । ତୁମେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ହିଂସା କରୁନାହିଁ । ତୁମେ କେବେ କାହାକୁ ହାତ ବି ଲଗାଇ ନ ଥାଅ । ତୁମେ ତବଳ ଅହିଂସକ ଅଟ । କାମରୂପୀ କଟୁରୀ ଚଳାଇବା ଏହା ତ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପାପ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି କାମ କଟୁରୀ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଦୁଃଖ ଦେଇଥାଏ । ତେଣୁ ବିକାରରେ କେବେ ବି ଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମହିମା ଗାନ କରିଥା’ନ୍ତି ନା - ଆପଣ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପଦନ... । ଆତମା କହୁଛି ମୁଁ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ତ ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ ପାବନ ଆସ । ଯେତେବେଳେ ଆତମା ପାବନ ଥାଏ ସେତେବେଳେ କାହାକୁ ବି ଡାକି ନ ଥାଏ । ତାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କୁହାଯାଏ । ଏଠାରେ ତ ସାଧୁ ସନ୍ଥମାନେ ମଧ୍ୟ କେତେ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ ପାବନ ସୀତାରାମ.... । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ସମୟରେ ସାରା ଦୁନିଆ ପତିତ, ଏଥିରେ କାହାର ଦୋଷ ନାହିଁ । ଏହି ଡରାମା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ନ ଆସିଛି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପାର୍ଟ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଇଞ୍ଚାନ ଏବଂ ଭକ୍ତି ତାପରେ ବୈରାଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ । ଏହା ହେଲା ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ । ସେମାନଙ୍କର ହେଲା ହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ।

ତୁମେମାନେ ନାଶିଛ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବେ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ନୂଆ ଘର ତିଆରି କଲେ ପୁରୁଣା ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିଯାଏ ନା । ବେହଦର ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏବେ ତୁମକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ରୂପକ ଘର ତିଆରି କରି ଦେଉଛି । ଏବେ ତ ନରକ ଅଟେ । ସ୍ଵର୍ଗ ହେଲା ନୂଆ ଦୁନିଆ । ନରକ ହେଲା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ । ଏବେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ରହି ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ତିଆରି କରୁଛୁ । ପୁରୁଣା କବରସ୍ତାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରମଶାଳ ଭୂମି ଉପରେ ଆମେ ପରିସ୍ତାନ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵର୍ଗ ତିଆରି କରିବୁ । ଏହି ସୁମନାର କୂଳ ଥିବ ଯେଉଁଠାରେ ମହଲ ତିଆରି ହେବ । ଏହି ଦିଲ୍ଲୀ, ଯମୁନା ନଦୀ ଇତ୍ୟାଦି ଥିବ କିନ୍ତୁ ଗାସ୍ତରରେ ଯେଉଁଭଳି ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଗ ଇତ୍ୟାଦି ଥିଲା ସେ ସବୁ ହେଲା ଦନ୍ତ କଥା ଅର୍ଥାତ୍ କାହାଣୀ । ଡରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ନିଶ୍ଚିତ ପୁଣି ଏସବୁ ହେବ । ଯେପରି ତୁମେ ଯଜ୍ଞ, ତପ, ଦାନ ଆଦି କରି ଆସିଛ ସେହିପରି ପୁଣି କରିବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ଶିବଙ୍କର ଭକ୍ତି କରିଥାଅ, ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରିଥାଅ

। ଏହାକୁ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ଭକ୍ତି କୁହାଯାଏ ।

ଏବେ ତୁମେ ଉତ୍ତମ ମାରଗରେ ଅଛ । ଏହା ହେଲା ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ଉତ୍ତମ । କେବଳ ଶିବବାବାଞ୍ଚକଠାରୁ ତୁମେ ଶୁଣୁଛ । ପରଥମେ ପରଥମେ ତୁମେ ଯାହାଞ୍ଚକର ଭକ୍ତି କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଲ ଯେହି ସମୟରେ ଅନୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନ ଥାଏ । କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଥିଲ । ତୁମେ ସେତେବେଳେ ବହୁତ ସୁଖୀ ଥିଲ । ଦେବତା ଧର୍ମ ବହୁତ ସୁଖଦାୟୀ ଧର୍ମ ଅଟେ । ଏହାର ନାମକୁ ଉତ୍ତରାଣ କରିବା ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ସୁଖ ମିଳା ହୋଇଯାଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବାବାଞ୍ଚକଠାରୁ ହିଁ ଉତ୍ତମ ଶୁଣୁଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଆଉ କାହାରୁ ଶୁଣ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ଉତ୍ତମ । ବେହଦର ବାବାଞ୍ଚକର ତୁମେ ସମ୍ଭାଷଣ ହୋଇଛ । ତେଣୁ ତାଞ୍ଚକଠାରୁ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥର କରମ ଅନୁସାରେ ବର୍ଷା ମିଳିବ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ସାକାରୀ ସୃଷ୍ଟିକୁ ଆସିଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଦେବାକୁ ପଡୁଛି । ମୋର କୌଣସି ସ୍ଵାଧୀନୀ ଶରୀର ନାହିଁ ମୁଁ ଏହାଞ୍ଚକ ଶରୀରରେ ପରବେଶ କରିଥାଏ । ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ପରେ ପୁଣି ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ ହୋଇଥାଏ । ସେହିଠାରୁ ହିଁ ଉତ୍ତମ ଦେବା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଏହି ରୁହାଣୀ ବିଦ୍ୟା ତୁମକୁ ପରମଆତ୍ମା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ପାଣିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ପାଣିକୁ କ'ଣ କେବେ ଉତ୍ତମ କୁହାଯିବ । ପତିତରୁ ପାବନ ଉତ୍ତମ ଦ୍ଵାରା ହୋଇପାରିବ, ପାଣି ଦ୍ଵାରା କ'ଣ ପାବନ ହୋଇପାରିବ । ନଦୀସବୁ ତ ସାରା ଦୁନିଆରେ ଅଛି । ଏଠାକୁ ତ ଉତ୍ତମ ସାଗର ଆସି ଏହାଞ୍ଚକ ଶରୀରରେ ପରବେଶ କରି ଉତ୍ତମ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ କେହି ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି, ତାଞ୍ଚକ ମୁଖରେ ଗଞ୍ଜାଜଳ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଭାବନ୍ତି ଏହି ଜଳ ପତିତରୁ ପାବନ କରିବ ଏବଂ ଆତ୍ମା ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଚାଲିଯିବ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଗୋମୁଖକୁ ଯାତ୍ରା କରିଥା'ନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଚୈତନ୍ୟ ଗୋମୁଖ ତ ତୁମେମାନେ ଅଟ । ତୁମ ମୁଖରୁ ଉତ୍ତମ ଅମୃତ ବାହାରେ । ଗାଳଠାରୁ ତ କ୍ଷୀର ମିଳିଥାଏ, ପାଣିର ତ କଥା ନୁହେଁ । ଏ ସବୁ ଏବେ ତୁମକୁ ଜଣାପଡିଲା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଉତ୍ତମରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ଯେ ଘଟି ଯାଉଛି ତାହାର ପୁଣି ଫଳ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଅବିକଳ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ଏ କଥା ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯିଏକି ସମସ୍ତଞ୍ଚକର ସଦ୍ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ଦୁର୍ଗତିରେ ପଡିଛନ୍ତି । ଆଗରୁ ତୁମେ ଜାଣି ନ ଥିଲ ଯେ ରାବଣକୁ କାହିଁକି ଜଳାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବେହଦର ଦଶହରା ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ସାରା ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି ନା । ଏହି ସାରା ପୃଥିବୀ ହିଁ ଲଞ୍ଜା ଅଟେ । ରାବଣ କୌଣସି ଏକ ସୀମିତ ସ୍ଵାଧୀନରେ ନାହିଁ । ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ ଚାଲିଛି । ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଧାକଳପ ଚାଲିଥାଏ । ପରଥମେ ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ଭକ୍ତି ହୋଇଥାଏ ତାପରେ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ଭକ୍ତି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ଦଶହରା, ରକ୍ଷାବନ୍ଧନ ଆଦି ସବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ପର୍ବ ଅଟେ । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଜୟନ୍ତୀ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣପୁରୀର ସ୍ଵାଧୀନା ହେଉଛି । ଆଜି କଂସପୁରୀରେ ଅଛି କାଲି କୃଷ୍ଣପୁରୀରେ ଥିବା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏଠାରେ କେଉଁଠୁ ଆସିବେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ସତ୍ୟପୁରରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥା'ନ୍ତି । ସିଏ ହେଲେ ପରଥମ ଦେବୀ ରାଜକୁମାର । ପରଥମେ ସକୁଳକୁ ପାଠ ପଢିବାକୁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ବଡ଼ ହୋଇଯାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସିଂହାସନର ମାଲିକ ହୁଅନ୍ତି । ବାକି ଏହି ରାସ ଆଦି ତ ସବୁ ହେଲା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଖୁସି ହେବା ପାଇଁ । କିନ୍ତୁ କୃଷ୍ଣ କାହାକୁ ଉତ୍ତମ ଶୁଣାଇବେ ତାହା କିପରି ହୋଇପାରିବ । ସବୁ ମହିମା ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବାଞ୍ଚକର ଅଟେ ଯିଏକି ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଯଦି କୌଣସି ବଡ଼ ଅଫିସରକୁ ବୁଝାଇବ ତେବେ ସିଏ କହିବେ ଆପଣ ଠିକ୍ କଥା କହୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସିଏ ଆଉ କାହାକୁ ଶୁଣାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ତାଞ୍ଚକ କଥା କେହି ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ବି.କେ. ହେବା ମାତ୍ରେ ସମସ୍ତେ କହିବେ ଯାଞ୍ଚକ ତ ଯାହୁମନତର ଲାଗିଯାଇଛି । ବି.କେ. ନାମ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ବାସ୍ । ଭାବନ୍ତି ଏମାନେ ନାଦୁ କରିଦେଉଥିବେ । କାହାକୁ ଯଦି କିଛି ଉତ୍ତମ ଦେଉଛ ତେବେ କହୁଛନ୍ତି ଏହି ବି.କେ. ଅର୍ଥାତ୍ ବରହମାକୁମାରୀମାନେ ଯାଦୁ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ ଏମାନେ ତ କେବଳ ବରହମାଞ୍ଚକ ଛଡା ଆଉ କାହାକୁ ମାନୁନାହାନ୍ତି । ଭକ୍ତି ଆଦି କିଛି କରୁନାହାନ୍ତି । ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି, କାହାକୁ ଭକ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ମନା କର ନାହିଁ । ତାହା ତ ଆପେ ଆପେ ଛାଡି ଦେବେ । ତୁମେ ଭକ୍ତି କରିବା ଛାଡିଦେଉଛ, ଫଳିକାରକୁ ଛାଡିଦେଉଛ, ତେଣୁ ଏହା ଉପରେ ହିଁ ଗଞ୍ଜଗୋଳ ହେଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ରୁଦ୍ର ଉତ୍ତମ ଯଦ୍ଵ ରଚନା କରୁଛି, ଏଥିରେ ଆସୁରୀ ସମ୍ପର୍କଦାୟର ବିଘ୍ନ ପଡୁଛି । ଏହା ହେଉଛି ଶିବବାବାଞ୍ଚକର ବେହଦର ଯଦ୍ଵ, ଯାହାଦ୍ଵାରା ତୁମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି - ଉତ୍ତମ ଯଦ୍ଵରୁ ବିନାଶର ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦ୍ଵଳିତ ହୋଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେବ, ସେତେବେଳେ ତ ତୁମେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ କହିବେ ଆମେ କହୁଛୁ ଶାନ୍ତି ହେଉ ଆଉ ଏହି ବରହମାକୁମାରୀମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବିନାଶ ହେଉ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବାବାଞ୍ଚକ ଦ୍ଵାରା ରଚିତ ଉତ୍ତମ ଯଦ୍ଵରେ ସ୍ଵାଧୀନ ହୋଇଯିବ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନିଆଁ ଲାଗିବାର ଅଛି । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ଆସିବ । ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସୋରିଷ ସଦୃଶ ପେଶି ହୋଇ ଶେଷ ହୋଇଯିବେ । ବାକି ଆତ୍ମାମାନେ ବଞ୍ଚିଯିବେ । ଏକଥା ତ କେହି ବି ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । ଏବେ ବେହଦର ହୋଲିକା ହେବାକୁ ଯାଉଛି ଯେଉଁଥିରେ ଶରୀର ସବୁ ଦହନ ହୋଇଯିବ । ବାକି ଆତ୍ମାମାନେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଘରକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଅଗ୍ନିରେ ପଡିବା ଦ୍ଵାରା ବସ୍ତୁ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ ନା । ଶୁଦ୍ଧତା ପାଇଁ ହିଁ ହୋମ ଇତ୍ୟାଦି କରିଥା'ନ୍ତି । ତାହା ସବୁ ହେଲା ଶାରୀରିକ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵଳ କଥା । ଏବେ ତ ସାରା ଦୁନିଆ ସ୍ଵାଧୀନ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବିନାଶ ପୂର୍ବରୁ ନିଶ୍ଚିତ ସ୍ଵାଧୀନ ହୋଇଯିବା ଦରକାର । କାହାକୁ ବି ବୁଝାଇଲା ବେଳେ ପରଥମେ କୁହ ସ୍ଵାଧୀନ ତା' ପରେ ବିନାଶ । ତେବେ ବରହମାଞ୍ଚକ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସ୍ଵାଧୀନ ହେଉଛି । ପ୍ରଦାପିତା ତ ବିଶ୍ଵାତ ଅଟନ୍ତି ନା । ଆଦିଦେବ ଏବଂ ଆଦିଦେବୀ । ଜଗତ ଅମ୍ବାଞ୍ଚକର ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ମନଦିର ରହିଛି । କେତେ ମେଳା-ମହୋତ୍ସବ ହେଉଛି । ତୁମେମାନେ ଜଗତ ଅମ୍ବାଞ୍ଚକର ସମ୍ଭାଷଣ, ଉତ୍ତମ-ଉତ୍ତମେଶ୍ଵରୀ ଅଟ, ପୁଣି ରାଜ-ରାଜେଶ୍ଵରୀ ହେବ । ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଧନବାନ ହେଉଛ ପୁଣି ଭକ୍ତିମାରଗରେ

ଲକ୍ଷ୍ମୀତୃତୀୟା ଦିନ ବିନାଶୀ ଧନ ମାଗୁଛି । ଏଠାରେ ତ ତୁମକୁ ସବୁ କିଛି ମିଳିଯାଉଛି । ଆୟୁଷ୍ମାନ ଭବ, ପୁତ୍ରରାଜ୍ୟ ଭବ । ତୁମେ ଜାଣିଛୁ ଆମର ଆୟୁଷ ୧୫୦ ବର୍ଷ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେତେ ଯୋଗ ଲଗାଇବ ସେତେ ଆୟୁଷ ବଢ଼ିଗଲିବ । ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀତୃତୀୟା ଦିନ ଯୋଗ ଲଗାଇ ଯୋଗେଶ୍ଵର ହେଉଛ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ଭୋଗେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି । କୁହା ବି ଯାଏ ଭଗବାନ ଆସି ବିକାରୀ, ମଇଳା ବସତର ଧୋଉଛନ୍ତି..... । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଧୋବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆସି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସଫା କରୁଛି ପୁଣି ତୁମକୁ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ନୂଆ ଶୁଦ୍ଧ ମିଳିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସାରା ଦୁନିଆର ଆତ୍ମା ରୂପୀ କପଡ଼ାକୁ ସ୍ଵଚ୍ଛ କରିଦେଉଛି । କେବଳ ମନମନାଭବ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ଏହା ଛୁ ମନତ୍ର ଅଟେ ନା । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି । ଏହା କେତେ ସହଜ ଉପାୟ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ତେବେ ପାବନ ହୋଇଯିବ । ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରକାରର କଷ୍ଟ ତୁମକୁ ଦେଉନାହିଁ । କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତୁମର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଉତ୍ଥାନ ହେଉଛି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବକ ଭାବରେ ଆସିଛି । ତୁମେମାନେ ହିଁ ତାକୁଥିଲି ହେ ପତିତ ପାବନ ଆସ । ଏଠାକୁ ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର । ଆରୁଛା ପିଲାମାନେ, ମୁଁ ଏବେ ଆସିଯାଇଛି ତେବେ ସେବକ ହେଲି ନା । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ବହୁତ ପତିତ ହୋଇଯାଉଛ, ସେତେବେଳେ ବହୁତ ଜୋରରେ ଚିତ୍କାର କରୁଛ । ତେଣୁ ମୁଁ ଆସିଯାଇଛି । ମୁଁ କଲ୍ୟ କଲ୍ୟ ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି ମନତ୍ର ଦେଉଛି । ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ପାବନ ହୋଇଯିବ । ମନମନାଭବର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ରହିଛି - ମନମନାଭବ, ମଧ୍ୟାହ୍ନୀଭବ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ଏଠାକୁ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ରାଜ୍ୟ ନେବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ରାବଣ ପୁରୀ ପରେ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀ ଆସିବ । କଂସପୁରୀ ପରେ କୃଷ୍ଣପୁରୀ ହେବ । ତୁମକୁ କେତେ ସହଜ କରି ରୁଖିଯାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଠାରୁ ମୋହ ତୁଟାଇଦିଅ । ଏବେ ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ପୁରଣ କରିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରି ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା । ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ତୁମର ପାପ କଟି ଚାଲିବ । ସେତିକି ସାହାସ ରଖିବା ଦରକାର । ସେମାନେ ତ ବ୍ରହ୍ମକୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି, ଭାବୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହୋଇଯିବୁ । କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମ ତ ରହିବାର ସ୍ଥାନ ଅଟେ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତପସ୍ୟାରେ ବସିଯାଆନ୍ତି । ଭାବନ୍ତି ବାସ୍ୟ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମରେ ଯାଇ ଲୀନ ହୋଇଯିବୁ । କିନ୍ତୁ କେହି ତ ଫେରି ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇବା ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ର ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତା' ଦ୍ଵାରା ଜଣେ ବି କେହି ଯାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ତ ଏଠାରେ ନେବାକୁ ହିଁ ହେବ । ବାବା ଆସି ସତ୍ୟ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ସତ୍ୟଖଣ୍ଡର ସ୍ଥାପନା ସତ୍ୟ ବାବା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ରାବଣ ଆସି ପୁଣି ମିଥ୍ୟାଖଣ୍ଡ କରିଦେଉଛି । ଏବେ ଏହା ହେଲା ସଂଗମଯୁଗ । ଏଥିରେ ତୁମେ ଉତ୍ତମରୁ ଉତ୍ତମ ହେଉଛ ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ କଉଡ଼ିରୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ହେଉଛ । ଏହା ହେଲା ବେହଦର କଥା । ଉତ୍ତମରୁ ଉତ୍ତମ ମନୁଷ୍ୟ ହେଲେ ଦେବତାମାନେ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ବସିଛ । ତୁମକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କଲାବାଲା ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ବାବା ଅଟନ୍ତି । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵଚ୍ଛର ସମ୍ପତ୍ତି ତୁମକୁ ଦେଉଛନ୍ତି ପୁଣି ତୁମେମାନେ ଏ ସବୁ କଥା କାହିଁକି ଭୁଲି ଯାଉଛ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ମନେ ପକାଅ । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବାବା କୃପା କରନ୍ତୁ ତେବେ ଆମେ ଭୁଲିବୁ ନାହିଁ । ଏହା କିପରି ହୋଇପାରିବ! ବାବାଙ୍କ ନିରଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ପତିତରୁ ପାବନ ହୋଇଯିବ! ମୋର ମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲି ନା । ବାକି ଆଶୀର୍ବାଦ କ'ଣ କରିବି । ଆରୁଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିରଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲି ନିଜକୁ କଉଡ଼ିରୁ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ରହି ନିଜର ଆତ୍ମା ରୂପୀ ବସ୍ତ୍ରକୁ ସ୍ଵଚ୍ଛ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜର ନୂଆ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ପୁରୁଣା ଘର ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ ରଖିବାକୁ ହେବ । ନିଶା ରହୁ ଯେ ଏହି ପୁରୁଣା କବରସ୍ଥାନରେ ହିଁ ଆମେ ପରିସ୍ତାନ ତିଆରି କରିବୁ ।

ବରଦାନ:- ଦୟାର ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା ଘୃଣା ଦୃଷ୍ଟିକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମା ହୁଅ । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ପରସ୍ପରର ସଂସ୍କାରକୁ ଜାଣି ନିଜର ସଂସ୍କାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଲଗନରେ ମଗନ ରହିଥାଆନ୍ତି, କେବେ ବି ଏଭଳି ଭାବନା ନାହିଁ ଯେ ଇଏ ତ ଏହିଭଳି ହିଁ ଅଟେ, ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯିବ ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମା । ସେମାନେ କେବଳ ନିଜକୁ ହିଁ ଦେଖିଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ନିରବିଘ୍ନରେ ରହିଥାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ସଂସ୍କାର ବାବାଙ୍କ ଭଳି ଦୟାଶୀଳ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ଦୟାର ଦୃଷ୍ଟି, ଘୃଣା ଦୃଷ୍ଟିକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଥାଏ । ଏହିଭଳି ଦୟାଳୁ ପିଲାମାନେ ପରସ୍ପର ସହିତ କେବେହେଲେ ଲଢ଼େଇ ଝଗଡ଼ା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ସୁପ୍ରଭାତ ସନ୍ତାନ ହେବାର

ପୁରମାଣ ଦେଇଥାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ସଦାସର୍ବଦା ପରମାତ୍ମ ତିନତନ କରିବାବାଲା ପିଲାମାନେ ହିଁ ତିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପୁରକାରର ତିନ୍ତା ଆସି ନ ଥାଏ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଜଗାରା:- ଏକତା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସର ବିଶେଷତା ଦ୍ୱାରା ସଫଳତା ସମ୍ପାଦନ ହୁଅ ।

ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଏବଂ ସେବାର ଉନ୍ନତି ଦୁଇଟି ଯାକରେ ଜଣେ ଯଦି କିଛି କହିଲା ତେବେ ଆଉ ଜଣେ ସେଥିରେ ହିଁ ଭରିଲା, ଏହିଭଳି ସର୍ବଦା ଏକତା ଏବଂ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଗଲା । ଯେପରି ଦାଦିମାନଙ୍କର ଏକତା ଏବଂ ଦୃଢ଼ତାର ସଂଗଠନ ପକ୍କା ଅଟେ, ସେହିପରି ତୁମଭଳି ରତ୍ନମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ ମଧ୍ୟ ପକ୍କା ରହୁ, ତାହା ହେଲେ ତୁମର ସଂଗଠନର ଶକ୍ତି ଯାହା ଚାହିଁବ ତାହା କରିପାରିବ । ତେବେ ସଂଗଠନ ଶକ୍ତିର ପ୍ରତୀକର ସମାରକୀ ପାଞ୍ଚ ପାଶ୍ଚବ ଅଟନ୍ତି ।